

6 Februari 1957

No. 13.069.

D.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Breda van 14 September 1956, betreffende den aan hem opgelegden aanslag tot navordering van inkomstenbelasting over het jaar 1951;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aan wien over voormeld jaar werd opgelegd een aanslag tot navordering van inkomstenbelasting naar een inkomen van f.10.590,-, daartegen een beroepschrift heeft ingediend bij den Raad van Beroep, die den aanslag heeft gehandhaafd, uit overweging:

"dat appellant zich blijkens het beroepschrift door de bestreden aanslag bezwaard acht, wijl een nieuw feit, op grond waarvan een aanslag tot navordering dient te geschieden, ten deze niet aanwezig zoude zijn;

dat tussen partijen onbetwist en ook voor de Raad vaststaat, dat de onderwerpelijke navorderingsaanslag werd opgelegd, nadat bij appellant een boekenonderzoek, ingesteld door de Rijksaccountantsdienst, had plaats gevonden, bij welk onderzoek is komen vast te staan, dat in de zeer primitieve administratie diverse correcties behoorden te worden aangebracht;

dat appellant zich nu tegen het opleggen van de onderwerpelijke navorderingsaanslag keert met het betoog, dat van een nieuw feit geen sprake zou zijn, omdat reeds eerder door de Belastingadministratie een boekencontrole over hetzelfde jaar is ingesteld en ook naar aanleiding van die controle over dit jaar navordering heeft plaats gevonden;

dat echter, zoals de Inspecteur te dezen aanzien onweersproken heeft gesteld, tot het opleggen van de onderwerpelijke navorderingsaanslag is overgegaan

moeten worden, omdat bij het tweede onderzoek is gebleken, dat nog andere correcties behoorden te worden aangebracht, dan die, waartoe het eerste onderzoek aanleiding had gegeven, en deze andere correcties, die dus kennelijk bij het eerste onderzoek niet ter kennis van de belastingadministratie waren gekomen, zonder twijfel grond opleverden voor het opleggen van een tweede navorderingsaanslag;

dat uit het vorenstaande volgt, dat in casu van verandering van inzicht bij de Inspecteur geen sprake is geweest, terwijl evenmin terzake van hetzelfde feit tweemaal navordering heeft plaats gevonden;

dat appellant ter vergadering van de Raad nog wel heeft staande gehouden, gelijk hij trouwens ook reeds in zijn beroepschrift heeft gesteld, er van overtuigd te zijn het inkomen, waarover is nagevorderd, in feite niet te hebben genoten, doch de Raad aan dit beweren voorbijgaat, nu, gelijk door appellant ter vergadering is erkend, zijn accountant hem eertijds heeft geadviseerd zich bij het voornemen tot navordering en mitsdien evenzeer bij de resultaten van het ingestelde onderzoek neer te leggen, welk advies appellant heeft opgevolgd door zich schriftelijk met de kennisgeving van het voornemen tot navordering accoord te verklaren;

dat appellant aan deze destijds op advies van zijn eigen accountant afgegeven accoordverklaring moet worden gehouden en het hem zeker thans niet meer vrij staat daarop terug te komen, doch het, zo hij al redenen had om van vorengenoemd advies af te wijken, - hetgeen niet aannemelijk is - daarvan terstond had moeten doen blijken;"

Overwegende dat belanghebbende in cassatie tegen deze uitspraak twee grieven heeft aangevoerd, welke kennelijk hierop neerkomen:

1. dat omstreeks April 1954 door de Administratie een boekenonderzoek bij belanghebbende is ingesteld, waarna omstreeks September 1955 andermaal een boekenonderzoek bij hem heeft plaatsgevonden;

dat bij het tweede boekenonderzoek de feiten hetzelfde lagen als bij het eerste;

dat derhalve de Raad van Beroep ten onrechte heeft aangenomen het bestaan van een "nieuw feit", dat grond opleverde voor het opleggen van den onderhavigen navorderingsaanslag;

2. dat de Raad van Beroep ten onrechte is voorbijgegaan aan belanghebbendes stelling, dat hij er pertinent van overtuigd is het inkomen, waarnaar hij is nagevorderd, niet te hebben genoten;

Overwegende met betrekking tot de eerste grief:

dat de Raad van Beroep feitelijk en derhalve in cassatie onaantastbaar heeft vastgesteld, dat tot het opleggen van den onderwerpelijken navorderingsaanslag is overgegaan, omdat bij het tweede onderzoek ie gebleken, dat nog andere correcties behoorden te worden aangebracht dan die, waartoe het eerste onderzoek aanleiding had gegeven, en dat deze andere correcties bij het eerste onderzoek niet ter kennis van de belastingadministratie waren gekomen;

dat de Raad van Beroep op dien grond terecht heeft aangenomen het bestaan van een "nieuw feit", dat reden gaf tot het opleggen van den onderhavigen navorderingsaanslag;

dat derhalve deze grief faalt;

Overwegende dat de tweede grief evenmin tot cassatie kan leiden, omdat, wat er zij van den daarvoor aangevoerden grond, de Raad van Beroep aan de in deze grief vervatte stelling terecht is voorbijgegaan nu niet blijkt, dat belanghebbende deze ook maar in enigerlei opzicht nader heeft toegelicht;

V e r w e r p t het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Dubois, van Rijn van Alkemade, Wiarda en van der Loos, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den zesden Februari 1900 zeven en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Verstraaten.

Verstraaten

Nypels